

ת"פ 61532/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 61532-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן
בעניין: מדינת ישראל נ' פלוני

המואשימה

נגד
פלוני

הנאשם

זר-דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאותו ובמסגרת הסדר טיעון מיום 20.7.2022, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

כתב האישום ורקע

1. בהתאם לכתב האישום, המטלוננת, מ"ג, היא אחותו של הנאשם. במועד הרלוונטי הtgtgorר הנאשם בבית המצוי מעל בית הורי, בו גרה המטלוננת. ביום 19.6.2022, בשעה 17:00, בבית הנאשם, כעס הנאשם על המטלוננת על קר שהצטלה בכניסה לכפרם, תקף אותה במשיכת שעורת ראשנה ובמכות אגרוף בפניה, ודחף אותה. כתוצאה מעשי הנאשם נגרמה למטלוננת נפיחות מסביב לעין ימין.

2. בהתאם להסדר הטיעון שהוזג ביום 20.7.2022, הנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הופנה לשירות המבחן לקבלת תסجيل בעניינו, והצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

תסجيل שירות המבחן

3. בהתאם לתסجيل מיום 20.12.2010, הנאשם בן 23, תושב מוקיבלה, נשוי ואב לשני ילדים בני שנתיים ותינוק בן חודש. הנאשם עובד בעסק בבעלויות גיסו, כנהג הסעות. אשתו, בת 23, אינה עובדת מחוץ לבית. הנאשם הבכור להורי, מבן חמישה ילדים. שלושה מהם, ואחותו מתגוררים בבית ההורים, ומשולבים במסגרת בהתאם לגילם. הנאשם תiar ויחסים קרובים ביניהם ובין המשפחה, ותיאר עצמו כדמות משמעותית עבור בני המשפחה, בשל היוטו הבכור. לדברי הנאשם הוא חש אחריות גדולה מצדיו להורי ולרוכחתם, וכן אחריות לחינוכם של אחיו ואחיותיו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעוזת בגרות. הוא שולב בכיתת חינוך מיוחד בשל קשיים לימודיים, אינו יודע לקרוא וכתוב. הנאשם שלל קשיים חברתיים ותיאר הסתגלות תקינה במסגרות. הנאשם שיתף כי לפני חמישה שנים עבר תאונה בעובדה במסגרת שיפוצים, במהלך נגע מעמודי ברזל, לאחריה נזקק לסדרת ניתוחים וטיפולים רפואיים, והוא מוכר כiom כבעל נכות בשיעור 20% על-ידי המוסד לביטוח לאומי. מאז התאונה הנאשם מתקשה לעבוד, וסובל מכאבים והגבלוות בתנועה. על רקע מגבלותיו ונסיבות מצד המשפחה, הוא מועסק על-ידי גיסו כנהג, על מנת שיוכל לפרנס את אשתו ולילדים, ולהתמודד עם חובות אשר צבר לאחר נישואיו.

אין לחובת הנאשם הרשות קודמות. בהתייחסו לעבירה נטל הנאשם אחריות ומסר, כי אחותו ביקשה מהוות שתctrף אליה לעיר בכניסה לכפר, משומש שרכצתה להצטלם באותו המקום. לדבריו, חשensus רב על אחותו שהולכת למקום שנחשב למסתוקן עבור נשים, שכן לתפיסטו במקום שבום גברים רבים אשר עלולים לפגוע בהן. הנאשם שיתף כי בעסxo גבר כאשר שמע שאחותו לקחה עמה את אשתו וסיננה גם אותה בכך. לדברי הנאשם, הוא ניסה בתחילת דבר עם אחותו ולהסביר את הסיכון שבמעשה, אך היא ענתה לו באופן מזלה ולא מכבד אשר פגע בו. על כן, טען הנאשם, איבד שליטה על התנהגותו ופועל באופן אימפליסיבי כך שמשך בשערותיה, אך לטענתו לא היכה את אחותו באגראופים. הנאשם ביטה חרטה עמוקה על מעשיו וגילתה תובנות על השלכות התנהלותו. כיום, מבין כי היה עליו לנוהג באופוק ולשוחח עם המתлонנת רק לאחר שנרגע. לדבריו, היחסים בין ובין המתлонנת טובים וקרוביים, והתנהלות מעין זו אינה מאפיינת את היחסים בין אחיו ואחיותיו, וזה הפעם הראשונה בה נהג כלפיו או כלפי מי אחיו בצוරא אלימה.

בשיחת שיקיים שירות המבחן עם המתлонנת, מסרה המתлонנת כי היא בת 19, מתגוררת בבית הוריה במק'יבלה, כאשר הנאשם מתגורר בסמוך. המתлонנת תיארה יחסים טובים וקרוביים עם אחיה הנאשם, רואה בו דמות תומכת ומוסעית, וחשה קירבה וביטחון בקשר ביניהם. לדבריה, בשעת ביצוע העבירה, הנאשם ביקש לגונן עליה ולכונן את דרכה, משומש שנגהגה באופן שאינו מתאים לאיישה בכפר שבו הם מתגוררים, אך משומש שהחלה לריב ולהתווכח עמו, לא שלט בעצמו והגיב באופן שאינו מתאים לו, ושאינו אפילו אותו בדרך כלל. המתлонנת שיתפה כי כiom אינה חששת מפני אחיה כלל, וכי היחסים ביניהם טובים מאוד.

שירות המבחן התרשם כי המתлонנת התקשתה לשפתח ולבטא את רגשותיה בנוגע לאיירע, והרבתה לגונן על אחיה ועל התנהגותו, וכן לקחה את האחריות על התנהלותה טרם העבירה. יחד עם זאת צוין שהמתлонנת היא שפנתה למשטרת לאחר שהותקפה, וכי התנהלות זו מצבעה על יכולתה לשמור על עצמה ולפנות לגורמי החוק במידת הצורך.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלבים ראשונים של גיבוש אישיותו הבוגרת, בעל קשיים בנפרד ממשפחה המוצא, וכי פעל באופן אימפליסיבי ומתוך פרשנות שלו לתוכתי החברה ולאחריות כלפי משפחתו, ללא הפעלת שיקול דעת ולא חשבה על השלכות מעשו. נמצא כי הנאשם בעל קשיים קוגניטיביים המשפיעים על דרכי חשיבותו, ובהתאם גם על תגובתו במצבו לחץ. שירות המבחן התרשם כי מדובר במערכות ראשונה של הנאשם בפלילים, וצוין כי לנាឌם גורמי תמכה בסביבתו, אחריות ותפקיד משמעותי במשפחה. דווח כי אין לנាឌם קשיי הסתגלות למסגרות, וכי הוא מגלה חרטה ותובנה

ביחס למשיכו, נוטל אחריות וمبיע הבנה ואופתיה למתלוונת. ניכר כי הוא מבין שפועל באופן אימפליסיבי ובחוסר שיקול דעת ובהתנהלות ידוחית. לדעת שירות המבחן, ההליך המשפטי מהווה עבورو גורם הרתעה משמעותית מפני חזרה על התנהגות דומה בעתיד.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית סביב התנהלותו, ושירות המבחן נמנע ממtan המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן סבר כי **הנאשם הפיק את הלקחים מההיליך המשפטי המתנהל נגדו**, מהוועה עבورو גורם הרתעה משמעותית מפני חזרה על עבירות דומות בעתיד הקרוב, הנאשם הפיק את הלקת מעשיו, ולפיכך הומלץ להטיל ענישה מרתיעת בדמות מאסר לרכיבי בעבודות שירות, לצד עונש מאסר על-תנאי שירותו אותו מפני ביצוע עבירות דומות.

טייעונים לעונש

4. ביום 20.12.20 טענו הצדדים לעונש בפני. ב"כ המאשימה הגישה טיעונית בכתב, וב"כ הנאשם טען בעל-פה. יצוין כי באותו מועד נשאל הנאשם אם מוכן הוא לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות, ואולם הוא סירב לכך, אף הגיב בכך כשנשאל בעניין. לנוכח עמדה זו, לא הזמנה חוו"ד מטעם הממונה על עבודות השירות.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשים בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המציין ברף האמצעי של המתחם לו טענה, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלוונת וקנס כספי. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכיים מגנים של שמירה על התא המשפחתית מפני אלימות פיזית ומילולית, כבודה, חירותה, ושלמות גופה של המתלוונת. כן נטען כי על העונשים המוטלים בעבירות אלה להרתיע מבצעים בפועל ובכוח, ולסייע במיגור תופעת האלימות המשפחתית.

ב"כ המאשימה טענה כי כתב האישום מלמד על הפנית אלימות פיזית ממשית כלפי המתלוונת, אחוותו של הנאשם, בשל עניין של מה בכר, וגרם לה לחבלה.

באשר לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, נטען כי אכן הנאשם נעדר הרשות קודמת, הודה במעשים ונוטל אחריות, אך שירות המבחן נמנע ממtan המלצה טיפולית בעניינו, התרשם כי נגג באימפליסיביות והתרשם כי יכולותיו הנמוכות משפיקות על דרכי חשיבותו ועל תగובותיו במצבו לחץ. עמדת המתלוונת נמצאה כmagnum על הנאשם, ונוטלת האחוריות על עצמה, וגם התקשתה לשתף ולבטא את רגשותיה סביב האירוע. צוין כי שירות המבחן המליך על הטלת ענישה מרתיעת לרבות הטלת מאסר בעבודות שירות. זאת, לא בכדי.

טיעוני ב"כ הנאשם

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל-תשעה חודשים מאסר, הניתנים לרכיבי

בעבודות שירות, וביקש להסתפק במאסר על תנאי, עונש שלגביו טען כי הנה חמור מדי.

נטע, כי הנאשם הודה בכתב האישום בהזדמנות הראשונה, חסך את ניהול התקיך ואת עדות המתלוונת ואת השכלותיה של עדות צזו על משפטה. בין הנאשם ואחותו נערכה סולחה, והסנגור הגיש לעיון בית-המשפט את הودעת המתלוונת במשפטה מיום 3.12.19, לפיה היה מבקש היא לבטל את תלונתה נגד אחותה מאחר ועשו סולחה והכל בסדר עכשו (נ/1). ציין כי הנאשם בן 23, ללא הרשות קודמות, ולא תיקים נוספים. הפגעה שנגרמה למתלוונת קלה, ולא נגרם לה נזק גופני שהצריך טיפול רפואי. טען כי אף שה הנאשם מסר לשירות המבחן כי לא הכה את אחותו, הנאשם מודה בהاكتה, במשיכה בשערה ובדחיפה. שירות המבחן הסיק כי קיומו של ההליך המשפטי מהו עבור הנאשם גורם מרתקיע משמעותית. אף שירות המבחן המליץ על הטלת עבירות שירות, מדובר בצעיר שביצע עבירות אלימות ברף חומרה נמוך והפגיעה שגרם למתלוונת קלה ביותר.

דברי הנאשם

7. הנאשם מסר כי עשו סולחה, והביע כאמור תרעומת וכעס על נסיוון להפניהם למומנה על עבודות שירות. הוא ציין כי הוא סובל מנוכחות ברגלו.

דין והכרעה

מתחם העונש הולם

הערכים החברתיים הנוגעים

8. הערכים המוגנים בעבירות אלימות הנם הגנה על שלמות הגוף ושלמות החיים, על ביטחון אישי, האוטונומיה על גוף וכבוד האדם. כן כאשר מדובר בפגיעה בבית משפחה קרובה, כאחות, נתפסת הפגיעה בערכים המוגנים כחמורה אף יותר, ומהיבת ענישה חמירה, מתוך הרצון להגן על התא המשפחתי ועל שמירתו כמקום בטוח ומוגן לבני המשפחה.

ראו את דברי כב' השופט פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל:

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרוו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לטעופה העומדת בכנגד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק לפני החלש. פעריו הכוחות הם גדולים כshedevor באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשפטית או למערכות הסיעוד האחרות היא עניין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, שחדים ואיימה. הבושא, והרצון**

לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון."

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

9. על רקע כעסו כלפי אחותו כי הצלמה בכניסה לכפר, תקף אותה הנאשם, באירוע יחיד, באלימות פיזית.

האלימות כללת משיכת שיערה, מכות אגרוף ודחיפה של המתלוננת.
מעשי הנאשם גרמו למתלוננת חבלה בדמות סימן מסביב לעין ימין.

יש לשער כי במשור הרגשי והנפשי נגרמו למתלוננת נזק על נפשה, וכי האירוע טמן בלביה תחושות פחד והשפה.

יחד עם זאת, מדובר באירוע יחיד ונראה על פניו כי לא תוכנן מראש, הנזק אינו חמור שלא הצריך טיפול רפואי. בצלומה של המתלוננת שהוגש, קשה מאד להבחין בחבלה ליד עיניה. לפיכך המעשים אינם עומדים ברף גבוהה של חומרה. הנאשם הודה באמנו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ואולם מהותה של החבלה, שהנה קלה וחסית, מכוונת לחומרה בלתי גבוהה של העבירה, כמעט לכדי "תקיפה סתם" על פי סעיף 379 לחוק העונשין.

מעשי הנאשם מבטאים אדנות וכוכנות ביחס לאחواتו. הנאשם פעל תחת תפיסה כי יש לו זכות להעניש את אחותו ענישה גופנית, כתגובה להתנהגות אשר נתפסת בעיניו כבלתי לגיטימית. ניתן להתרשם מן הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה בדבריו בשירות המבחן, לגבי תפיסתו הנוקשה ביחס להתנהגותה של המתלוננת, כמו שאינה "מכבדת" אותה כאישה, את כעסו בדבר הצעתה לאשתו להתלוות אליה, ותגובתו האימפרוביזית כלפי לאחר ויכול מילולי ביניהם על רקע זה. תפיסתו של הנאשם, שהכשירו את תקיפת אחותו בדרך לחרינכה לערכיו כבוד, ותגובה להתנהגות שבאה ראה מרد במוסכמויות, ראויות לגינוי מפורש. אין מדובר במריבה רגילה בין אחים, שבה אובדן של שליטה הביא לתקיפה, אלא בנקודת אלימות יזומה מתוך צדוק פנימי של הנאשם, לפיו אחותו הבגירה רואה לענישה פיזית.

יחד עם זאת, מן התסוקיר עולה כי מדובר באירוע חריג ויחיד במערכות היחסים בין הנאשם ובין אחותו, אשר בדרך כלל תקין, קרובים וטובים.

10. **עמדת המתלוננת** הובאה באמצעות שירות המבחן, דברי המתלוננת באשר לרקע לביצוע העבירה توאמים את דברי המתלונן, ולדבריה היא רואה בנאשם דמות תומכת וمسייעת, אשר ביקשה לגונן עליה ולכונן אותה. המתלוננת מסרה כי הנאשם הגיב באופן לא מותאם ובחוסר שליטה שאינו מופיע אותה בדרך כלל, אף שהתקשתה לבטא עצמה ונטהה לגונן על אחיה, סבר שירות המבחן כי בעת מצוקה תדע שוב לפנות ולהסתיע בגורם חזק.

מדיניות הענישה הנוגעת

11. עיון בפסקה מעלה כי בעבירות אלימות שבוצעו כלפי בני ובנות משפחה, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותו.

12. ב"כ המआשימה הפנה לפסקין-הדין הבאים:

א. רע"פ 297/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.1.15) – גם אליו הפנה ב"כ הנאשם, שם המבוקש, אשר הורשע בעבירות אלימות כלפי אמו אותו ביצע שעה שהוא נתן תחת השפעת אלכוהול, והוטלו עליו 5 חודשים מאסר על-תנאי, והתחייבות. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, חרב המלצה חיובית של שירות המבחן, והטיל עליו **5 חודשים מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 16/773 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16) – שם המבוקש הורשע באלימות זוגית במסגרת איורע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הנitin לRICTI בעבודות שירות, לבין **14 חודשים מאסר בפועל**. הוטלו **6 חודשים מאסר בפועל**, בהעדר חריטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחורה ובנטק ביחסו המבוקש עם המתלוונת. ערעור ובבקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 16/361 **יעזאם נ' מדינת ישראל** (16.3.16) – שם דובר באירע יחיד בו נוג המבוקש, בעל עבר פלילי, באלימות כלפי אשתו, והכה אותה באמצעות צינור. בעקבות האלימות אף שהתה המתלוונת במקלט לנשים נפגעות אלימות. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר ובין **18 חודשים מאסר, והוטלו 10 חודשים מאסר**. בבית-המשפט המחוזי התקבל ערעורו של המבוקש, ועונשו הופחת **ל-7 חודשים מאסר בפועל**, בשל טעות שנפלה בגזר-דיןו של בית-משפט קמא. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

ד. ת"פ (י-מ) 15079-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.2.14) – הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים אותו ביצע כלפי אמו ואחיו, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל, וכן עברו הפלילי של הנאשם, לרבות עונש מאסר בעבודות שירות קודם לעליו בהעדר אפיק טיפול – הוטלו **9 חודשים מאסר בפועל, ומקרים על-תנאי**.

13. הסגנון לא הפנה לפסקה לעניין העונש.

14. ניתן לעיון בפסקין-הדין הנוספים, שלහלן:

א. ת"פ (ח'ד) 51100-02-18 **מדינת ישראל נ' מישיב** (16.7.18)- שם הוטלו בעקבות הסדר טיעון שככל הסכמה לעניין העונש, **12 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 6 חודשים מאסר על-תנאי במצטבר, והוטל מאסר על-תנאי**, על נאשם שביצע עבירות אלימות כלפי הוריו.

ב. ת"פ (נצ') 43283-05-16 **מדינת ישראל נ' אפלמן** (25.4.18) -דובר בגיןם שנרג באלימות כלפי אמו, ואיים על בן זוגה, והורשע בעבירות שלTKIFAH סתם, איומים והזק לרכוש בمزיד. נקבע מהם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 18 חודשים מאסר בפועל, והוטלו 4 חודשים מאסר לRICTI בעבודות שירות, מאסר על-תנאי והתחייבות.

ג. ת"פ (נצ') 43387-08-15 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** (22.9.16), דובר בתקיפה ואיומים של אביו ואחיו של הנאשם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ל-12 חודשים מאסר בפועל, והוטלו 4 חודשים מאסר לRICTI בעבודות שירות, צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר על-תנאי והתחייבות.

ד. ת"פ (י-מ) 46103-12-11 **מדינת ישראל נ' כהן**, שם הנאשם הורשע בתקיפה סתם של אמו, לאחר שדחף אותה וחנק אותה באמצעות שקט. לנאשם היה רקע נפשי ולא היה עבר פלילי. במהלך הדיון בעניינו עבר טיפול שהיטיב מצבו. הוטלו מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות.

ה. ת"פ (ב"ש) 52774-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.7.14) דובר בגיןם שהורשע בשתי עבירות שלTKIFAH סתם שבוצעו כלפי אמו, בהכאתה בראשה. בהדר שיקולי שיקום הוטלו 5 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי והתחייבות.

15. נוכח העובדה כי מדובר בעבירה אלימות יחידה, ברף נמוך של חומרה, כלפי מתлонנת בת משפחה, בנסיבות של ויכוח מילולי, שלא גרמו לנזק חמור ולא הצריכו טיפול ולא נשנו, ובהתחשב בעמדת המתлонנת ובעובדת כי ייחסה עם הנאשם שב למסלולים והنم תקינים על פי רוב, למעטaira חריג זה, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נع בין מאסר מוותנה לבין 12 חודשים מאסר בפועל**. אצין כי התלבטתי אם לא ראוי לקבוע מתחם המחייב מאסר קצר, ולו בעבודות שירות, בגין חומרתה של ההתקנחות ולשם גינוי, ואולם בסופו של דבר, נוכח התרשםות מחבלת קלה ביותר שנגרמה בתחום, ובשל ההתרשםות מאירוע בלתי מתוכנן, אלא כזה שהתעצם בויכוח - החלטתי כי ניתן בתחום ה特朗ם לקבוע עונש של מאסר מוותנה.

גזרת עונשו של הנאשם

16. הנאשם, נשי ואב לפועל ולתיקוק, בן 23. הנאשם הנו הבכור מבין חמישה ילדים במשפחה הגרעינית, ומתлонנת הנה אחותה הצעירה ממנו.

ה הנאשם מתגורר עם אשתו בבית הסמוך לבית הוריו, בו מתגוררת המתлонנת. הוא עובד כנהג רכבי
עמוד 7

הסעות, בעסק השיר לגיסו, וזאת לאחר תאונת עבודה בה היה מעורב במסגרת עבודתו בשיפוצים, שלאחריה נזקק לניתוחים רבים ולטיפול רפואי ממושך, והוכר כנכה בשיעור עשרים אחוזים.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתוב האישום, אף ללא תיקון עבודות כתוב האישום, נטל אחריות, ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

אין לנאשם עבר פלילי.

הנאשם הביע חריטה בפני שירות המבחן, הבינה לפסול שבמעשיו, בכך שפועל באימפרוביזציה ופגע באחוטו, וכן הביע אמפתיה לפגיעה בה. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהו גורם מרתקיע משמעותי ביחס לנאשם מפני חזרה על ביצוע עבירות בעתיד.

עדמת המתלוונת הנה כי הנאשם נהג באופן חריג ובלתי מותאם, על רקע דאגתו כלפיו, ובאופן שאינו מאפיין אותה בדרך כלל, וחסרה העובדה כי שירות המבחן התרשם כי היא נוגן על הנאשם, סבר כי התנהלותה מצביעה על יכולת לשמו על עצמה. המתלוונת ציינה כי אינה חששת מפני הנאשם וכי היחסים ביןה לבין טוביים מאוד. הסנגור הגיע אמנם תיעוד כי המתלוונת פנתה למשטרת וביקשה לבטל את התלונה נגד הנאשם בעקבות סולחה ביניהם, אף שפעמים רבים מסמכים מעין אלה אינם מצביעים על פיוס של ממש בין הנפגע לבין הפוגע, נדמה כי במקרה דנן, יחסיהם של הנאשם ושל המתלוונת אכן שבו למסלול תקין וכי המתלוונת אינה מביאה חשש מפני או דאגה לשולמה.

שירות המבחן אמנם נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, בהעדר הבעת נזקקות טיפולית מצדיו, ובהינתן יכולות נמוכות וקשישים קוגניטיביים, וסביר כי יש להטיל על הנאשם עונשה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות. יחד עם זאת, העובדה כי הנאשם הנו צעיר, בראשית דרכו, שלא הסתבר בביטוי עבירות קודמות, נפגע בתאונת עבודה ברגלו ונזקק לדסורת ניתוחים וטיפולים רפואיים, ומוכר כנכה על-ידי הביטוח הלאומי - אמנם ציינה בתסוקיר שירות המבחן, אך לא הובאה בין שיקולי כפרמטר שעלול להגביל את אפשרות ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

17. הנאשם מסר כי אין טעם להפנותו לממונה נוכח הפגיעה ברגלו וכנותו, וביקש כי בית-המשפט ימנע מלעשות כן, ואף הגיב בכעס ביחס להצעה לעשות כן. אף שעניינו של הנאשם לא נבחן על-ידי הממונה, סברתי כי אין טעם בדוחית הדיון לצורך בחינת עניינו על-ידי הממונה, בהתחשב במגבלת אותה ציין, ובהינתן רף החומרה הנמוך של העבירה שבוצעה, יותר הנسبות שפורטו לעיל - עדמת המתלוונת, העובדה שמדובר באירוע יחיד שלא נשנה, הסיכון הנמוך שהוערך ביחס לעתיד, הودאות, האחוריות הנטול, החרטה שהביע, הפנמת החומרה שבמעשיהם, גילו הצער של הנאשם והעדר עבר פלילי - סברתי כי ניתן למצות את העונשה ההולמת בנסיבות העניין בהטלת עונישה צופה פנוי עתיד, מרתקעה ומידתית, בדמות מאסר שככלו על-תנאי, קנס כספי והתחייבות ממשמעותית.

18. אף אם הייתי הכרה לקבוע, ביחס לנسبות ביצוע העבירות, כי מתחם העונש ההולם מתחילה מעונש

מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, קביעה התואמת את מדיניות העונישה הנוגמת בעבירה, כפי שהובאה לעיל, סברתי כי היה מקום לשיקול סטיה ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק, שכן אף אם לא ניתן בעניינו של הנאשם המלצה טיפולית, בהעדר הבעת נזקנות טיפולית ובשל נתונו הדלים של הנאשם וחוסר התאמה ליטול חלק בהליך טיפולי ממשמעו - אין נתונו האישים של הנאשם מצדיקים הטלת עונש מאסר לריצוי אחורי סוג ובריח (בהעדר אפשרות לריצוי בדרך של עבודות שירות, בין אם בשל חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם ובין אם בשל חוסר התאמה בעבודות שירות עקב נכוותו), בפרט כאשר מדובר בצעיר שהוא לו מאסר ראשוני במידה והיה מוטל עליו.

בשל קרבתם של הנאשם והמתلونנת אמנע מהטהיל על הנאשם חובת פיצוי.

סוף דבר

19. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 5 חודשים מאסר על-תנאי, הנאשם ישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירות אלימות במשפחה, מסוג עוון או פשע.

ב. קנס כספי בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בקיוז מתוך הפקדה ע"ס 1,500 ₪, אשר הנאשם הפקיד בגין צו הבאה בהליך זה. היתרתו תוחזר לידי הנאשם.

ג. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע עבירה של אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע, לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות בסך 4,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"א, 04 פברואר 2021, במעמד הצדדים.